

navnlig da dette, at jeg skulde være bunden af mit Parti, eller muligvis var det af den højtærede Finansminister, jeg skulde være bunden. Det er ganske rigtigt, at jeg udtalte ved 1ste Behandling, at en Tanke, der var fremsat af det ærede Medlem — for Resten kun en eneste Tanke af hans lange Foredrag —, var jeg enig med ham i, og det var Tanken om Procenten. Men ved at komme til at forhandle Lovforslaget, ved at høre Anskuelserne fra de forskellige Sider og ved at være med til at stille den Ændring, som jeg mener forbedrer denne Bestemmelse, af 50,000 Kr. sættes ned til 35,000 Kr., er jeg kommen til Forstaaelse af, at selv om jeg kunde gaa med til det ærede Medlems Ændring, er den anden Ændring maaske alligevel at foretrække. For det første blive Bestemmelserne i begge Tilfælde affattede saaledes, at Ministeren har en temmelig stor fri Raadighed der. Det ærede Medlem forlanger 15 pCt. af, hvad Ejendommen koster, som det mindste; Ministeren kan altsaa forlange 50,000 Kr., vi forlange 35,000 Kr. som Normalsum, men det er det mindste, Ministeren kan godt forlange 50,000 Kr., hvis der er Nødvendighed for at gøre det, og skulde det være nødvendigt at gaa under, kan Ministeren gaa under. Er det en lille Ejendom, har Ministeren Ret til at gaa under, og det vil han sikkert ogsaa gøre. Men disse 35,000 Kr. ere komne til at staa saaledes for mig, at det er en Anvisning til de Mennesker, som ville danne Foreninger, om, at Meningen er, at det i Almindelighed ikke skal være smaa Ejendomme, men som Regel store Ejendomme, og paa den Maade ønsker jeg at tage Loven, thi det er ikke min Mening, og det er heller ikke det ærede Medlems, at det i ret mange Tilfælde skal være Bøndergaard, det skal kun være enestaaende Tilfælde. Jeg skal hermed slutte. Der er ingen, der har lagt Baand paa mig, jeg har min ganske fri Villie, men jeg er kommen til den Overbevisning, at den Vej, jeg er gaaet, er den rigtige, og jeg skal sige til det ærede Medlem, at vi se maaske forskelligt paa Sagen; min Opgave er den at se at faa noget godt ud af Sagen, han har maaske en anden Opgave.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Christensen: Det ærede Medlem for Fuglebjerg overraskede mig, maa

jeg tilstaa, i høj Grad. (*Stemmer:* For Vordingborg). Ja, det giver jo Sagen et andet Udseende, naar det bliver Vordingborg. Jeg blev som sagt i høj Grad overrasket, thi det ærede Medlem er, saa vidt jeg ved, mangeaarigt Amdsraadsmedlem, og jeg troede derfor, at han havde nogen kommunal Indsigt. Jeg troede, han vidste, at alle Brug over en Td. Hartkorn regnes for Gaardmandsbrug og ere kørselspligtige. Jeg beklager, at det skal være min Opgave at retlede det ærede Medlem paa dette Felt. Det ærede Medlem talte om Husmandsaristokrater og vilde maaske sætte dette Udtryk i Forbindelse med mig. Jeg skal ikke gøre Gengæld og holde et Spejl op for det ærede Medlem, saa at han kan se, hvorledes han selv ser ud. Men naar det ærede Medlem vilde insinuere, at jeg skulde være noget af en Gaardmand, skal jeg dog, for at det ærede Ting kan vide Besked i saa Henseende, gøre opmærksom paa, at min Ejendom er kun godt og vel $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn — mellem 4 og 5 Skæpper — og den er til Ejendomsskyld vurderet til 7,800 Kr. Om det ærede Medlem saa alligevel er overbevist om, at det er lidt op imod 12,000 Kr., faar blive hans Sag, men det vidner ikke om det ærede Medlems Regnedygtighed.

Det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) syntes jeg bedre om. Han vilde holde sig paa det jævne, og det tror jeg ogsaa passer bedre for os to. Naar det ærede Medlem talte om, at jeg havde været saa højt oppe, ligger det i, at hans egen Finansminister var saa højt oppe i Gaar, og for at svare ham med samme Mønt maatte jeg lige saa højt op. Jeg komplimenterer det ærede Medlem, fordi han er saa hurtig i Vendingen med at falde til Føje overfor sine Partifæller. Jeg retter ikke nogen Bebrejdelse mod ham i den Anledning — der laa sikkert heller ikke nogen Bebrejdelse i mine Ord, første Gang jeg talte — tværtimod jeg komplimenterer ham, fordi han er en god Partifælle og ikke faar Lov til at beholde sit eget Standpunkt. (Afbrydelse). Ja, det var maaske for stærkt et Udtryk, men at han er en saa god Partifælle, at naar det forlanges af ham, bøjer han af.

Birk: Det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) udtalte, at jeg burde stemme for hans Ændringsforslag, blandt andet fordi Statsgodserne burde sælges straks, ellers døde Horsemor. Det ærede Medlem kan ikke være uvidende om, at der er saa uendelig lidt Statsgods tilbage,